

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg kun bemærke, at jeg er tilfreds med, at Repræsentationen i Riga er bevaret, saaledes som den findes i Øjeblikket. Jeg tror, det er overordentlig heldigt, idet jeg mener, at Riga netop er det Sted, paa den anden Side Østersøen, hvor vi har særlige Interesser. Som Lovforslaget nu foreligger, bevarer det jo ganske den Repræsentation, vi i Øjeblikket har der. Jeg skal endvidere udtrykke min Glæde over, at man har bevaret Presseattachéerne. Jeg tror, at det er en Form for Repræsentation, som det vilde være uheldigt at afskaffe. Selv om man i Udenrigsministeriet var af den Anskuelse, at man hellere burde afskaffe disse Stillinger, og var parat til at ofre dem som de første, der maatte ofres, naar Indskrænkning skulde finde Sted, tror jeg, det er heldigt, at man i Folketinget er gaaet imod dette Synspunkt og har sagt, at Presseattachéerne er ikke dem, der først skal ofres, men at disse Stillinger bør bevares. Det er vanskeligt at danne sig et præcist Skøn over, hvad saadanne Stillingers Indehavere kan udrette, men det forekommer mig i hvert Fald, at det vilde være fuldkommen forkert, efter at Stillingerne er oprettet i 1921, at benytte den første Lejlighed, da Nedsæring skal finde Sted, til at afskaffe denne Institution. Det er sikkert en Institution, som, naar de rette Mænd er fundet — og jeg har ingen Grund til at tvivle om, at de er det i Øjeblikket —, vil kunne gøre Nytte. Den falder ind som et naturligt og gavnligt Led i hele Udenrigstjenesten.

Det foreslaas i Lovforslaget at ophæve Erhvervsraadet. Jeg opfatter ikke dette som et Udtryk for, at Samarbejdet med Erhvervene skal være mindre intenst end hidtil, og jeg har kun Grund til at tro, at saaledes opfattes Sagen ogsaa af den højtærede Udenrigsminister. Det er muligt, det var en Fejl, at man oprettede en saadan Melleminstans, at Erhvervsraadet er overflødig, og at det er bedre, at Erhvervene har den direkte Forhandling — den direkte Forhandling, som vel i øvrigt ikke er udelukket, selv om man har et Erhvervsraad. Jeg gaar dog ud fra, at dette, at man nu vil ophæve Erhvervsraadet, paa ingen Maade betyder, at man i Udenrigsministeriet opgiver det almindelige Syn, jeg kan godt sige det almindelige nye Syn i vor Tidsalder, paa hele Udenrigstjenesten, nemlig det, at den først og fremmest i alt Fald i et lille Land som Danmark har økonomiske Opgaver at varetage. Jeg gaar ud fra, at man i Udenrigsministeriet i Fremtiden,

saaledes som det var Forudsætningen ved Vedtagelsen af den nye Lov om Udenrigstjenesten, ogsaa under den nye Form, Repræsentationen nu faar, vil bevare det, som var Grundlaget for hele Udenrigstjenestens Omordning: at den skal søge at varetage de økonomiske Interesser, og at Udenrigsministeriets Tjenestemænd i deres Stillinger baade hjemme og ude er besjælet af dette Synspunkt som det bærende for deres Arbejde. Vi kan have forskellige Meninger om Ordningen af det ene eller det andet enkelte Forhold, men jeg tror og haaber i alt Fald, at der kan være Enighed i hele Rigsdagen om, at det afgørende maa være, at der ikke sker noget Tilbageskridt i saa Henseende i Forhold til det Skridt, som blev taget fremefter, den Gang vi omformede vor Udenrigsrepræsentation fra den gamle diplomatiske Repræsentation til en helt moderne økonomisk Repræsentation for Danmark rundt om i Landene. Jeg gaar ud fra, at der ikke paa noget Punkt ved Gennemførelsen af dette Lovforslag foretages noget, som kan give Indtryk af, at vi søger at trække Udenrigsministeriet tilbage til de snævre, diplomatiske Opgaver, men at Opgaverne vedbliver at være de samme og af samme Omfang, at man blot mener at være i Stand til at udføre dem paa et lidt andet Organisationsgrundlag, saaledes som det foreslaas her.

Hermed skal jeg slutte mine Bemærkninger. Jeg gaar ud fra, at der bliver en Udvalgsbehandling, saaledes som det er antydnet af Ordføreren for Partiet Venstre, men jeg gaar ogsaa ud fra, at det bliver en kort Udvalgsbehandling, idet jeg, som sagt, stadig har den Tro, at Rigsdagen inden alt for længe slutter sit Arbejde, og til den Tid skulde jo dette Lovforslag ogsaa gerne være færdigt.

Schovelin: Da vi i 1921 nyordnede Udenrigsministeriet, var det, der den Gang skete, et storslaaet Eksperiment. Jeg husker endnu saa tydeligt, under hvilket Højtryk af Begejstring man skred dertil, hvorledes man opfattede det saaledes, at nu oprændtes det gamle Systems efter Verdenskrigen noget forpjuskede og ribbede Fugl Fønix fuldstændigt, og af Asken skulde saa opstaa en ny Handelspolitikens Fugl Fønix. Da det tillige var i Nevadas flotte Dage, blev der stillet rigelige Midler til Raadighed for Finansaaret 1921—22, da Loven blev ført ud i Virkeligheden. Vi kom op paa over det 7-dobbelte af, hvad Udenrigsministeriet havde kostet før Verdenskrigen. Nu er, saaledes som det ærede